

Határozatok Tára

C-584/13. sz. ügy

Directeur général des finances publiques
kontra
Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA
és

Mapfre warranty SpA
kontra
Directeur général des finances publiques

(a Cour de cassation [Franciaország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Adózás — Forgalmi adó — Hatály — Mentesség — A »biztosítási ügyletek« fogalma — A »szolgáltatásnyújtás« fogalma — Használt gépjármű meghibásodását fedező garanciára irányuló átalányösszeg”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2015. július 16.

- Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — Elfogadhatóság — Annak szükségessége, hogy kellő részletességgel ismertessék a Bírósággal a ténybeli és szabályozási hátteret*
(EUMSZ 267. cikk; a Bíróság eljárási szabályzata, 94. cikk)
- Az adójogszabályok harmonizálása — Közös hozzáadottértékadó-rendszer — A hatodik irányelvben meghatározott adómentességek — A biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek adómentessége — Fogalom — Abban álló szolgáltatásnyújtás, hogy átalányösszeg megfizetése ellenében biztosítást nyújtanak a használt jármű bizonyos alkatrészeinek mechanikai meghibásodásával szemben — A használt gépjármű viszonteladójától független gazdasági szereplő által nyújtott szolgáltatás — Bennfoglaltság — A szolgáltatásnyújtás és a használt jármű értékesítése egységes vagy egymástól elkülönülő szolgáltatásoknak tekintendők-e — A nemzeti bíróság általi értékelés*

(a 91/680 irányelvvel módosított 77/388 tanácsi irányelv, 13. cikk, B. rész, a) pont)

- Lásd a határozat szövegét.

(vö. 31–33. pont)

2. A 91/680 irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett adómentes biztosítási ügyletnek minősül az a szolgáltatásnyújtás, amelynek lényege, hogy a használt járművek viszonteladójától független gazdasági szereplő átalányösszeg megfizetése ellenében biztosítást nyújt a jármű bizonyos alkatrészeinek mechanikai meghibásodásával szemben.

Ugyanis függetlenül azon kérdéstől, hogy – mivel az eladónak kizárólag csak közvetítő szerepe van – a gépjármű vevője és a használt jármű viszonteladójától független gazdasági szereplő kötött-e megállapodást, vagy hogy ezen viszonteladó saját nevében, de a vevő megbízásából köti-e meg a megállapodást, vagy pedig, hogy a viszonteladó átruházza-e a vevőre az azon megállapodásból eredő jogait, amelyet saját nevében és saját javára kötött a független gazdasági szereplővel, a biztosítási ügyletnek a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontja értelmében vett fogalma kellően tág ahhoz, hogy magában foglalja mindezeket az eseteket.

Ezenfelül a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontja értelmében vett „biztosítási ügyletnek” történő minősítés nem függ attól, hogy a biztosító milyen módon értékeli a biztosított kockázat jelentőségét és számítja ki a díjak pontos összegét. E tekintetben magának a hatodik irányelv 13. cikke B. része a) pontja értelmében vett „biztosítási ügyletnek” a lényege abban a tényben rejlik, hogy a biztosított a bizonytalan, de potenciálisan súlyos pénzügyi veszteségek kockázatával szemben egy meghatározott, de korlátozott pénzügyi összeg megfizetésével védekezik.

Végül pedig a fentiekben leírt szolgáltatás nyújtását, illetve a használt gépjármű értékesítését főszabály szerint olyan különálló és független ügyleteknek kell minősíteni, amelyeket a hozzáadottérték-adó szempontjából elkülönítve kell kezelni. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy valamely használt gépjármű értékesítése és az e gépjármű viszonteladójától független gazdasági szereplő által e gépjármű bizonyos alkatrészeinek mechanikai meghibásodásával szemben nyújtott garancia olyannyira összekapcsolódnak-e, hogy azok egységes ügyletet képeznek, vagy éppen ellenkezőleg, független ügyleteknek minősülnek

(vö. 38., 41., 42., 58. pont és a rendelkező rész)